

RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLES VĒSTNESĪTIS

Nr. 10 (382)
2021. gada
20. jūnijs

Pāvesta Bībeliskās komisijas atjaunotnei - 50

1971. gada 27. jūnijā sv. Pāvils VI izdeva apustulisko vēstuli „Sedula Cura”, ar kuru atjaunoja 1902. gadā dibinātās pāvesta Bībeliskās komisijas darbu Svēto Rakstu pētniecībā atbilstoši Vatikāna II koncila nostādņēm, lai Dieva Vārds iespaidotu ne tikai profesionālus teologus un garīdzniekus, bet visas Baznīcas kārtas kristīgās dzīves liecībā un dialogā ar pasauli. Komisijas darbībai jānorit saiknē ar Ticības mācības kongregāciju. Iespējamas apakškomisijas ar ekspertu, arī nekatoļu ekzeģētu, iesaistīšanos. Pētījumu tēmas izvirza Romas pāvests, komisijas prezidents, bīskapu sinodes vai konferences, paši tās locekļi, katoļu universitātes un Bībeles biedrības.

Aizgājušo gadu laikā komisija izdevusi vairākus nozīmīgus dokumentus: „Bībele un kristoloģija” (1984), „Vienotība un dažādība Baznīcā” (1988), „Bībeles skaidrošana Baznīcā” (1993), „Ebreju tauta un tās Svētie Raksti kristīgajā Bībelē”

(2001), „Bībele un morāle. Bibliiskie aizsākumi kristīgai darbībai” (2008), „Iedvesmotība un patiesība Svētajos Rakstos” (2014).

Pēdējais dokuments „Kas ir cilvēks?” (2019) tikko iznācis angļiski un var palīdzēt katram saprast savu individuālo un sociālo identitāti pestīšanas vēstures ietvaros. Bībeles skaidrošanas dokuments (1993) aizvien paliek par normatīvu izklāstu Svēto Rakstu izpratnes daudzpusīgajās pieejās.

Atzīmējot šo jubileju, centīsimies būt tādi kristieši, kuri uzticīgi lasa Dieva Vārdu, to skaidro un pie tā regulāri pievēršas, iedziļinoties Bībeles tekstos, lai tie turpinātu uzrunāt mūs un mūsdienu cilvēkus tā, ka Bībele paliktu nevis par vienu no daudzām grāmatām mūsu grāmatplauktos, bet kā dzīvā Dieva personīga mīlestības vēstule katram, kas atver to un lasa tās vārdus. Lai šie vārdi patiešām ir gaisma cilvēka gaitām (sal. Ps. 119:105).

DIEVKALPOJUMI RĪGAS SV. JĒKABA KATEDRĀLĒ

Svētdiena, 20. jūnijs. Parastā liturģiskā laikposma 12. svētdiena.

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par +Zigrīdu
15.00 Sv. Mise (bērniem) par draudzi
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise Laimas nodomā

Pirmdiena, 21. jūnijs. Sv. Aloizijs Gonzaga, mūks. Piemiņas diena.

8.00 Sv. Mise par Daniēla dzimtas dziedināšanu; Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 22. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par Abigailu Eglstoni
Jēzus Sirds litānija

Trešdiena, 23. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par +Žani Jākobsonu
Jēzus Sirds litānija
15.00 Laulības
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 24. jūnijs. Sv. Jāņa kristītāja dzimšanas svinības.

8.00 Sv. Mise par +Veroniku Čugunovu
Jēzus Sirds litānija

Piektdiena, 25. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par +Eduardu
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 26. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par +Antonu un +Jadvīgu
Tiršiem, +Vladislavu Lužko
Jēzus Sirds litānija

Svētdiena, 27. jūnijs. Parastā liturģiskā laikposma 13. svētdiena. Sv. Jāņa Kristītāja dzimšanas dienas svinības. Draudzes svētki. Vissv. Sakramenta adorācija

8.00 Sv. Mise par draudzi un lūgšana „Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par draudzi
Himna “Dievs, mēs Tevi slavējam!”
15.00 Sv. Mise par Juri Bērziņu
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par +Juzefu

Pirmdiena, 28. jūnijs. Sv. Irenejs. Biskaps un mocekļi. Piemiņas diena

8.00 Sv. Mise par Stellu
Jēzus Sirds litānija

Otrdiena, 29. jūnijs. Sv. apustuļi Pēteris un Pāvils. Lieli svētki.

Obligātas svinības.

8.00 Sv. Mise
11.00 Sv. Mise par draudzi
18.00 Jēzus Sirds litānija
18.30 Sv. Mise par +Vili Platpiru
Ziedojumi tiek vākti Vatikāna kūrījai

Trešdiena, 30. jūnijs.

8.00 Sv. Mise par Vēsmas veselību
Jēzus Sirds litānija un himna “Dievs, mēs Tevi slavējam!”
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 1. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Ludmilu, Viju,
Milanu un Marku

Rīgas Svētā Jēkaba katedrālespastorālās komandas kontaktinformācija

*Sv. Jēkaba katedrāle: tālr. 67326419
Diak. Gunārs Konstantinovs:
tālr. 67326419, mob. 29654800
jekaba.katedrale@tvnet.lv*

*Pastorālo vajadzību koordinatore –
Andžela mob. 2615406
Pr. Pauls Kļaviņš, administrators
harisime@inbox.lv; mob. 27001445*

Piektdiena, 2. jūlijs.

Jēzus Sirds godināšana

8.00 Sv. Mise par +Teklu Prikuli
Jēzus Sirds dievkalpojums

Sestdiena, 3. jūlijs.

Sv. apustulis Toms. Svētki.

Jaunavas Marijas godināšana

8.00 Sv. Mise par +Smalčuku
Bronislavu; Jaunavas Marijas litānija un
uzpūrēšanās akts

**Svētdiena, 4. jūlijs. Parastā liturģiskā
laikposma 14. svētdiena.**

Jēzus Sirds godināšana.

Vissv. Sakramenta adorācija.

8.00 Sv. Mise un lūgšana
“Svētais Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par pr. Paulu
priestera ordinācijas 25. gadskārtā
Svētlietu pasvētīšana
15.00 Sv. Mise par Edgaru Stikānu
18.00 Rožukronis
18.00 Sv. Mise par draudzi

Pirmdiena, 5. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par +Annu Indāni

Otrdiena, 6. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Armandu un Guntaru
– Dieva svētību viņu dzīvēs

Trešdiena, 7. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Annas un Kārļa
veselību
16.30 – 18.30 Grēksūdze

Ceturtdiena, 8. jūlijs.

8.00 Sv. Mise Jasūna nodomā

Piektdiena, 9. jūlijs.

8.00 Sv. Mise Gudlevska nodomā
Jēzus Sirds litānija

Sestdiena, 10. jūlijs.

8.00 Sv. Mise par Juri Dinstmani

**Svētdiena, 11. jūlijs. Parastā
liturģiskā laikposma 15. svētdiena.**

8.00 Sv. Mise un lūgšana „Svētais
Dievs”
11.00 Galvenā Sv. Mise par Kasparu,
Maritu, Niklāvu, Valteru un Terēzi
Jura Dinstmaņa sveikšana
15.00 Sv. Mise (bērniem) par +Mariju
Rubīnu
18.00 Vesperes
18.30 Sv. Mise par +Janīnu Buivīdi

Jurim Dinstmanim – 80

10. jūlijā jubileju svin viens no
katedrāles ilgākajiem locekļiem,
kādreizējais altāra ministrants un
atbildīgais par mikrofonu darbību, tagad
aktīvs rožukroņa pulciņa dalībnieks un
adorācijas kapelas uzturētājs Juris
Dinstmanis (Attēlā pa labi ar mons. Antonu
Smelteri)

Mamma Marianna Vīnberga un
tēvs Pēteris Dinstmanis saņēma laulības
sakramentu 1936. gada 21. novembrī
Rīgas Sāpju Dievmātes baznīcā. Abi
vecāki strādāja alus darītavā „Kymel” –
mamma cehā, tēvs vadīja smago

automašīnu. 1941. gadā alus darītavas vadība, pildot padomju valdības norādījumus, tēvu nozīmēja Spilves lidlauka armijas būvniecības pārziņā. Sarkanajai armijai atkāpjoties kara sākumā, tēvs devās uz Igauniju un tālāk uz Krieviju. Tēvs dēlu Juri neredzēja, jo krita 1942.g. pie „Starajas Ruses.”

Juris beidza Rīgas 49. pamatskolu un 2. vidusskolu. Iestājās Rīgas radio rūpnīcā un vēlāk Rīgas Politehniskajā Institutā Automātikas un skaitļošanas fakultātē. Diemžēl no Institūta tika atskaitīts par to, ka 1964. gada 24. maijā Kārsavā piedalījās pr. (vēlākā bīskapa) Vilhelma Ņukša primīcijā un dalīja piemiņas svētbildītes. Šīs svinības ļoti sanikvoja čeku. Pēc izslēgšanas no Institūta atgriezās strādāt Rīgas Radio rūpnīcā, jo sapnis bija strādāt akustikas jomā. Strādājot rūpnīcā, Juris 1965.g. iestājās Rīgas Elektromehāniskā tehnikuma vakara nodaļā, kuru absolvēja 1968.g. Iegūtā specialitāte – “radiotehniķis-konstruktors.” Izglītība palīdzēja darbā – sākumā strādāja kā strādnieks, tad kā inženieris tehnologs un vēlāk vadīja ceha tehnoloģisko biroju. Tā Dievs izveda Juri pa grūto dzīves ceļu. Rūpnīcā nostrādājis 55 gadus.

Pēc kardināla Julijana Vaivoda lūguma piedalījās Aglonas bazilikas apskaņošanā. Sākumā tas bija grūts uzdevums, jo vajadzēja sadabūt komandu. Aglona tika pastāvīgi vērota un uzmanīta, tāpēc nevarēja piesaistīt studiju biedrus. Ar laiku izveidojās īsti ekumeniska komanda: pareizticīgais Jevgēnijs, luterānis Jānis un katolis Juris. Elektronikas jautājumus risināja abi puīši, bet Juris – apskaņošanu. Apkalpoja šo Dievmātes svētvieta 15. Augusta svētkos no 1983. līdz 2001. gadam.

Pirmos gadus skandas drīkstēja lietot tikai bazilikas iekšpusē, bet ne dārzā. Bīskaps V. Ņukšs bija atvedis modernu pulti ar mikrofonu, kuru uzstādījām uz ambonas dārzā, bet tūlīt pēc sprediķa to bija jānoņem, lai nebūtu konfliktu ar padomju varu. Lielu iespaidu atstāja nomidītā zaļā zāle Aglonas dārzā milzīgā cilvēku skaita dēļ.

Jura sešus gadus vecākais brālēns Valfrīds Vīnbergs, kas nāca no Skaistkalnes, vēlāk mācījās un strādāja Rīgā, 1962. gadā Kauņā tika ordinēts par priesteri, jo Latvijā toreiz nebija sava bīskapa. Pr. Vīnbergs (redzams šajā foto) kalpoja Liepājā, neilgi Lielvārdē un tad 25 gadus Rīgā bija prāvests sv. Jāzepa draudzē. Kad trīs puīši mēģināja ielauzties koka dievnamā, tad

Juris kopā ar prāvestu un viņa mammu iebrucējus aizmūrēja, dabūjis zilu aci, tomēr šis notikums 1986. gadā aizsāka pamatu uzmūrēšanu un celtnes apmūrēšanu ar labas kvalitātes dzelteniemi ķieģeļiem, kurus noorganizēja lietuviešu priesteri, ar kuriem prāvestam bija sakari. Līdz 1992. gadam faktiski tika uzcelts jauns dievnamas ar otro stāvu, vecais satrunējušais tika izjaukts, piepalīdzot draudzei, koku ziedotājam, gatera brigādei, pašam Jurim, kas īpaši vēlas atzīmēt mūrnieku Vitāliju Pontaku. Diemžēl trīs gadus pēc dievnama iesvētīšanas 1996. gadā pr. Vīnbergs devās mūžībā.

Tieši Valfrīds Vīnbergs vēl Staļina laikā atveda pusaudzi Juri uz

katedrāli pie prāvesta Valerijana Zondaka. Juris sāka piekalpot pie altāra kā ministrants darbīgā un kārtīgā sakristiāna Ādama Caunes vadībā. Kristus kapu un pārējos altārus dekorēja ar palmām, kuras atveda no tuvākās siltumnīcas Viesturdārzā un tās nācās izkraut un iekraut no kravas mašīnas.

Lai to izdarītu, vajadzēja palīgos stiprus draudzes vīrus. Ādams Caune cīnījās ar mēbeļu ķirmjiem altāra telpā, izgatavojis papāržu uzlējumu un to iespricējot

izgrauztajos caurumiņos. Papildus tiešai kalpošanai pie altāra, kad dievkalpojumi vēl notika latīņu valodā, Juris gatavoja kūpināmo trauku svinīgajiem rituāliem ar semināristu piedalīšanos vai arī piepalīdzēja ar piecu minūšu zvanišanu ar torņa zvaniem 15 min. pirms dievkalpojuma. Toreiz zvanu virves kustināja ar rokām uz pirmā balkona. Prāvesta Riharda Smilgas laikā Juris pie altāra regulāri piekalpoja ar gara auguma ministrantu Leonu Taivānu, kas tagad ir profesors un reliģiju pētnieks.

Apskaņošanas sistēmas sākums katedrālē ir prāvesta Fr. Lazdāna laikā. Darbu veica Antons Melkers. Vēlāk pieslēdzās palīgā Jevgēnijs, lai pilnveidotu sistēmu. Daudzus gadus, īpaši svinīgajos dievkalpojumos, Juris pieskatīja un pārraudzīja apskaņošanas kvalitāti. Gadu gaitā Juris sadarbojās ar katedrāles ministrantiem, sakristiāniem Ādamu Cauni, Henriku Sliško, Hipolītu, Antonu Kudiņu un citiem. Antona brālis Jānis bija tautas daiļamata meistars, kas

palīdzēja remontēt, tīrīt un spodrināt liturģiskos priekšmetus. Prāvesta P. Onckuļa laikā Aglonā Jānis atjaunoja bazilikas visas 13 lustras. Juris brauca līdzī un piedalījās demontāžas un montāžas darbos. Juris novērtējis daudzu katedrāles prāvestu Dieva dotos talantus, īpaši monsinjoru Z. Nagļa un A. Smeltera praktisko un garīgo ieguldījumu katedrāles draudzes dzīvē.

Pēdējā laikā Juris atgājis no ministrantu un mikrafonu sistēmas pārraudzīšanas pienākumiem, taču palicis aktīvs garīgā pieplūduma uzturētājs katedrālē. Apmēram trīs gadus darbienās vada Rožukroņa lūgšanu pēc rīta sv. Mises. Šo stafeti pārņēmis no Alberta Elsta un vēl pirms tam no pr. Alberta Cimanovska tēva Valda, kuri visi jau mūžībā. Juris ir sv. Faustīnas lūgšanu grupas vadītājs. Nodarbības notiek svētdienās pēc lielās sv. Mises plkst. 12:30. Juris ir viens no koordinatoriem Tautas nemitīgajā Rožukronī, pats izvēlēties grūtāko nakts stundu piektdienās plkst. 3-4. Nedalīta ir Jura rūpe par adorācijas kapelu.

Helēna Žigo uzskata, ka Juris, līdzīgi sv. Jāzepam, ir cilvēks, uz kuru var paļauties. Lai gan pašam ir veselības problēmas, nepaies garām kādam, kam vajadzīgs atbalsts. Juris piedalās katoļu "Jāzepa vīru" grupā un iepriekšējos gados ņēmis dalību nometnēs Aglonā un Suntažos.

Ticība ir Jura galvenais spēka avots. Viņš ir viens no katedrāles dzīvjiem pamatakmeņiem. Jura sirds pieder katedrālei. Tāpēc liels prieks atzīt Jura klātbūtni mūsu vidū, viņa kristīgo liecību un ieguldījumu katedrāles vēsturē. Lai Jurim bagātīga Dieva svētība šajā Jubilejā, veselība un mūžīga mīlestība!

Mātes Baznīcas rūpes

Jau trešo mēnesi dzīvojam ģimenei veltītajā gadā, kas atgādina mātes Baznīcas rūpes par ievainotiem pāriem viņu dažādās sāpīgās situācijās. Pret viņiem nav jāattiecas birokrātiski, gandrīz mehāniski, bet jāieiet cietēju dzīvēs. Daudz dažādu iemeslu laulāto ievainotībai: psiholoģisku, fizisku, vides, kultūras, dažkārt cilvēka sirdij noslēdzoties mīlestībai katra iespaidoto grēku dēļ. Šie cēloņi dziļi un sāpīgi ievaino cilvēkus, kuriem Baznīca nedrīkst paiet garām, pagriežoties uz citu pusi.

Baznīca, proti, ticīgie, kas dzīvo sv. Garā, sastopot ievainotos laulātos, vispirms raud un cieš līdzī. Tuvojas ar mierinājuma eļļu, lai dziedinātu; vēlas uzņemties sastaptās sāpes. Tiecoties objektīvi pēc patiesības par ievainoto laulību, Baznīcai aizvien jābūt cilvēcīgi un garīgi tuvai cietējiem. Kanoniskās un juridiskās procedūrās Baznīca vienmēr tiecas pēc ievainoto ļaužu labuma, pēc patiesības par viņu mīlestību; Baznīca vēlas vienīgi uzturēt viņu taisnīgo un iecerēto laimi, kas ir gan visu cilvēku personīgs labums, pēc kura tie tiecas, gan arī vispirms Dieva rezervēta dāvana saviem bērniem.

Baznīca rūpējas, lai kristīgo pāru laulība būtu tāda, kādu Jēzus to vēlējis. Sv. Pāvils šādu laulību pielīdzina Kristus vienotībai ar viņa Miesu Baznīcu, kuru mīl kā līgavu līdz pat sevis atdevei upurī uz krusta (sal. Ef 5: 21 – 33), lai īstenotos Tēva griba visu cilvēci darīt par Dieva saimi. Ja arī kristīgos pārus laulība pilda ar prieku, kā arī cilvēcīgu un garīgu pilnību, šie pāri individuāli un kopā vienmēr aicināti

iet ticības padziļināšanas ceļu Baznīcā un kopā ar Baznīcu, iet svētuma ceļu.

Jaunajā Derībā kristīgā laulība ir ticības ceļš, ciešā vienotība, kuru piedzīvo laulātie kā mājas Baznīcas „balsti” (sal. *Gaudium et Spes*, 48 – 50; *Familiaris Consortio*, 39; *Amoris Laetitia*, 311).

Laulāto kalpošana draudzēs izriet no šī ceļojuma Garā, no Gara gaismas, kas silda un apmierina cilvēka sirdi. Draudzē un diecēzē ļoti vajag šādu laulāto kalpojumu, kura pamatā būtu laulības sakraments; tas ir misiju

kalpojums, sludinot, ka Kristus ir dzīvs un darbīgs; šis kalpojums dāsni aicina uz dzīvību jaunas radības, jaunus Dieva bērnus.

Kristīgiem saderinātajiem nepietiek tielties laulībā pēc labas integrācijas,

psiholoģiskas, emocionālas attiecību kvalitātes, ņemot vērā arī plānošanu stabilai vienotībai nākotnē. Vajag sevī stiprināt un aizvien vairāk attīstīt savu aicinājumu būt par paraugiem citiem kā kristīgiem pāriem. Tas nozīmē kristīgā aicinājuma ietvaros attīstīt konkrēto laulāto aicinājumu kļūt par misiju mācekļiem, lieciniekiem par Evaņģēliju ģimenē, darba vietā un sociālā dzīvē, kur Dievs tos aicina. Tas ir aicinājums atklāt, cik skaisti ir piederēt viņam, pamatoti tielties „aizvien vairāk” pēc dzīves un mīlestības, kas pasaulē atklāj Kristus piedāvāto kristīgo cerību. Laulības sakramentā ietverta apustulisko un misiju mērķi norāda Dieva Vārds, Vatikāna II koncils un Baznīcas maģistērijs. Saderinātie var

Ģimenei veltīts gads

augt ar skatu uz šo apvārsni, stiprinoties lūgšanā, Euharistijā un grēksūdzē, patiesi rūpējoties viens par otru un apkārtējiem.

Šajā aicinājumā uz laulāto apustulātu skaistu piemēru sniedz laulātie svētie Akvila un Priscila, kuri bija Pāvila draugi un līdzstrādnieki. Pats Dievs tos bija izvēlējis un aicinājis par šiem Pāvila līdzstrādniekiem. Ģimenei veltīts gads lai palīdz laulātiem kļūt un būt par dzīvām, apustuliskām šūnām mūsu draudzēs, kurās laulātie līdzīgi Akvilai un Priscilai, liecinātu par Evaņģēliju mūsdienu Latvijā. Svētais Gars arī šeit veiks savu darbu. Tad Baznīca atjaunotos un ģimenes aizvien vairāk liecinātu par Evaņģēliju.

Liecība par māsu Lienīti:

Ar skolotāju Mihaļinu iepazīnos sešdesmito gadu sākumā, toreiz Jūrmalas 6. septiņgadīgajā skolā. Bijām klašu audzinātājas, mācījām latviešu valodu un literatūru krievu un latviešu plūsmas skolēniem. Abas mūs satuvināja kopējs darbs un intereses. Drīz sapratu, ka Mihaļinai ir daudz lielāka darba un dzīves pieredze, nekā man. Jutu, ka pašai gribējās būt viņas tuvumā, dzirdēt viņas balsi, apmainīties domām, gūt ierosmi sev, pašas darbā. Cik bagāta, garīgi skaista personība bija skolotāja Mihaļina! Ievēroju, ka skolēni bariņos pulcējās apkārt savai skolotājai. Skolotāja prata brīnišķīgi stāstīt; maiga, sirsnīga un pilna cilvēkmīlestības bija viņas balss. Un arī pati domāju, ka visas šīs labās

rakstura īpašības skolotāja Mihaļina guvusi savā ģimenē, piecu bērnu saimē, mātes un tēva mīlestībā, skaistajā Latgales stūrītī, Rušonu ezera malā Aglonas tuvumā; vēlāk izglītojoties Aglonas ģimnāzijā, svēto māsu – audzinātāju sabiedrībā.

Jā, cēls ir skolotāja darbs! Veidot un vērot, kā atveras bērnu nevainīgajās actiņās dvēseles skaistums; mācīt taisnību, veidot dvēseles dzīvi; tas taču ir mākslas darbs! Skolotāja Mihaļina bija, kas prata bērnu, savu skolēnu dvēselēs „gleznot” - Dieva bērnu tēlus! Lūk, kāpēc viņas audzināmie skolēni – bērni mīlēja savu skolotāju, vienmēr apkārt viņai pulcējās, lai klausītos skolotājas stāstījumā, kas bija pilns ar garīgajām un vajadzīgām dzīves vērtībām.

Tieši tajos gados ar savu garīgo bagātību, ar savu darbu vienkāršo, nabadzīgo cilvēku labā izcēlās Māte Terēze, kura darbojās Dieva druvā visas pasaules mērogā. Apbrīnojama bija šī sieviete. Mēs abas analizējām viņas dotos padomus, ko varējām pieņemt sev, sevis pilnveidošanai; pārdomas klusumā, lūgšana, meditācija – viss tik vienkārši, bet svarīgi.

Svarīgs nopelns skolotājai Ķeirānei bija tas, ka viņa kopā ar vecākiem izcīnīja no valdības līdzekļus, lai skolā atvērtu 8. klasi. Līdz 1972. gadam skola bija septiņgadīga pamatskola. Skolas izaugsmē tas bija liels panākums tajos gados.

1972. / 1973. mācību gadā septītajā klasē mācījās 31 skolēns. Ļoti

1921 - 2021

aktīvi bija skolēnu vecāki; viņi bija tie, kas skolotājai Ķeirānei palīdzēja. Sevišķi Žanetes Zaltānes, Lolitas Sadovičas, Arņa Spurdziņa, Mārītes Bēnes, Guntara Jurkevica, arī citi vecāki. Rezultātā 1973. gada 10. aprīlī pirmo reizi notika 8. klases izlaidums mūsu skolā. Tie bija priecīgi svētki. Vēlāk skolas izaugsme turpinājās. Drīz pēc Latvijas atmodas jau bija vidusskola, Lielupes vidusskola.

Pienāca laiks, kad skolotāja Ķeirāne varēja doties pelnītajā atpūtā, tomēr pati jutās vēl stipra, darbu skolā mainīja. Sāka darboties Jēkaba katedrālē ekskursiju vadītājas, „gida” lomā. Šis darbs bija viņas sirdslieta. Bija laimīga, ka darbs ar dzīviem cilvēkiem turpinājās. Tā bija viņas laime un dzīves prieks. Te mūsu skolotāja Mihaļina kļuva par māsu Lienīti. Te lietā varēja likt savas valodu zināšanas. Viņa prata vācu, latīņu, poļu un krievu valodas. To pamats bija likts Aglonas ģimnāzijā.

Liels un neaizmirstams notikums bija manā mūžā ar Lienītes piedalīšanos. Tā bija negaidīta tikšanās ar tēvu Viktoru Pentjušu. Tā bija māsa Lienīte, kas atbrauca uz skolu, lai satiktos ar mani. Tēvs Viktors Pentjušs gribot mani redzēt un aicinājis ciemos.

Māsa Lienīte pastāstīja, ka strādāju Jūrmalā un biju Lienītes kolēģe. Tas, acīmredzot, viņu ieinteresēja un gribēja mani satikt tagad. Tāda tikšanās notika. Abas ar Lienīti gājām uz Rīgas katoļu semināra māju, kur Viktors Pentjušs dzīvoja.

Bija auksta, tumša novembra vēla pēcpusdiena. Bet tikšanās un cemošanās pie šī svētā cilvēka, viņa svētība silda un pavada mani visu mūžu. Biju ļoti pateicīga māsa Lienītei par šo neaizmirstamo tikšanās mirkli.

Māsas Lienītes darbs, viņas mīlestība, viņas atstātā svētība ir un mājō mūsos. Viņa dzīvo savos audzēkņos un viņu domās, darbos. Dzīvo savās „rožukroņa” zilītēs, lūgšanās, lūdzējos.

Marija Brokāne

Lūdzam atbalstīt katedrāli

ar ziedojumu

pie dievnama apmeklēšanas vai

ar bankas pārskaitījumu

Rīgas Svētā Jēkaba

Romas katoļu draudze

Reģ Nr. 90000106696

UNLALV2X

SEB bankas konta nr.

LV84UNLA0002000701505

* * *

Lielākā dāvana

dzīvajiem un mirušajiem

Jēzus Kristus Upuris –

sv. Mise par dzīvajiem un

mirušajiem – konkrētos

nodomos ir lielākā dāvana,

aizlūgums un atbalsts cilvēku

vajadzībās.

Pieteikt šos nodomus var sakristejā vai pie dežurantes.

Redakcijas adrese:

M. Pils 2, Rīga, LV-1050

Tālr.: 67326419

E-pasts: vestnesitis@gmail.com

Vēstnesīša numuri pieejami:

Redkolēģija:

Atbildīgais: pr. Pauls

Datorsalikums: pr. Pauls

Metiens: 450 eks.

Vestnesitis.wordpress.com